

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH, TEOLOGICKÁ FAKULTA

Oponentský posudek k diplomové práci:

Modely pastorace mládeže uplatňované v salesiánských střediscích mládeže v České Republice

Autor: Ing. Mgr. Michal Svoboda, UNE

Autor předkládá diplomovou práci, která je zpracována s velkou pečlivostí s erudicí, a jejímž cílem je identifikovat a popsat modely pastorace mládeže v Salesiánských střediscích mládeže (dále jen SaSM) v ČR. Autor pro dosažení tohoto cíle provedl 18 výzkumných rozhovorů, které vyhodnotil za využití výpočetní techniky. Jejich rozbor tvoří jádro celé diplomové práce. Výsledkem práce je zajímavé a přínosné zjištění, že v praxi zřejmě existuje jen jeden pastorační model, který však jednotliví pracovníci SaSM mohou chápat odlišně.

Formální stránka práce

Práce je po formální stránce zpracována s velkou pečlivostí. Autor využívá jak řady odborných publikací, včetně několika v různých cizích jazycích, tak informací získaných vlastním výzkumem.

Pouze na s. 8 autor neuvádí, odkud čerpal charakteristiku tzv. *anglosaského pojetí pastorace* („*pastoral care*“) a charakteristiku *salesiánské pastorace mládeže*.

V kopii práce, kterou obdržel oponent, nebylo vloženo v práci avizované CD s rozhovory.

Jazyková stránka práce

Práce je napsána s velkou pečlivostí, její styl však místy působí hodně těžkopádně. Zřejmě nebylo úplně šťastné, napsat práci ve třetí osobě jednotného čísla.

Obsahová stránka práce

V kapitole věnované pojmosloví se autor na s. 8 věnuje výkladu termínu *pastorace*. Uvádí jeho tzv. evropské-kontinentální pojetí a zmíněné anglosaské pojetí. U prvního přitom vychází z odborné salesiánské publikace, která by byla vhodnější právě pro definování *salesiánské pastorace mládeže* (viz výše), i když autorem formulovaná vlastní definice *salesiánské pastorace mládeže* zřejmě není chybná. Pojem *pastorace* by však bylo vzhledem k tématu práce vhodnější definovat tak, jak ho definuje katolická teologie. Tedy zejména za využití církevních dokumentů (např. GS, EN, Život a poslání křesťanů v církvi a ve světě) a odborných publikací (např. P. Ambros, M. Kaplánek, A. Opatrný).

Na s. 17 autor uvádí, že po konzultaci s vedoucím práce přidal do rozhovoru otázku č. 6, která vychází z čl. 31. a encykliky Benedikta XVI. *Deus caritas est* (DCE), a která směřuje k tomu, zda je pro pracovníky SaSM důležitější „odbornost nebo kultivace srdce“. Připojení této otázky k jinak velmi přesně formulovanému výzkumu působí dosti neorganicky. Výzkum totiž vychází především ze salesiánských dokumentů a směřuje k tomu, jak se v SaSM pracuje s mládeží, tedy jaké jsou zde požívány pastorační modely. Otázka č. 6 však směřuje k tomu, jak pracovníci SaSM vnímají sami sebe, co pro svou práci považují sami u sebe za důležité. Že připojení této otázky nebylo zrovna šťastné ukazují i potíže respondentů s jejím uchopením, jak o nich sám autor referuje na s. 27.

„Kultivaci srdce“ dále autor chápe jako schopnost utvářet vztahy s cílovou skupinou (s. 36). Pojem „kultivace srdce“, příp. „výchova srdce“ však v čl. 31. a DCE nenajdeme. Benedikt XVI. zde hovoří o „formaci srdce“. Tou ale papež rozumí, že je třeba pracovníky církevních charitativních organizací přivádět k takovému setkání s Bohem, které v nich bude probouzet lásku a otvírat jejich duši druhým lidem (srov. DCE 31. a).

Otázka se zřejmě měla vztahovat k jiné části čl. 31. a DCE, kde Benedikt XVI. hovoří o tom, že při pomáhání je stejně důležitá odbornost i „vnímavé srdce“ pomáhajícího. Pak by také měla být i jinak formulována.

Práce má však i přes tyto dílčí nedostatky velmi vysokou kvalitu a předkládá nové poznatky. Svým zaměřením pak velmi dobře zapadá do profilu TF JU, když organicky propojuje problematiku pedagogické, sociální a pastorační práce.

Celkové hodnocení: Práci doporučuji k obhajobě.

V Českých Budějovicích, 22. 5. 2008

Dr. Michal Opatrný

KPT TF JU